

បុរេវត្តកិសាស្ត្រដល់លោកកំហាំងនៃទិសស៊ែប — លេខមុកព័រ

លេខប៊ីរបស់អសេគោល

Jeff Pippenger

2026-08-08

អសេគោលគឺជាបូជាចារុយមុនាក់ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះតុរាល័យមនុស្សសម័យស៊ែបស៊ែប
បបួនពាន់នាក់។ នៅក្នុងជំពូកទីមួយ អសេគោលគួរឲ្យមាននាចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ។

នាចូលទៅក្នុងទីសាមសិប នាចូលទៅក្នុងទីបួន នាចូលទៅក្នុងទីប្រាំនៃនោះ
កាលខ្ញុំស្ថិតនៅកណ្តាលពួកយួលវិញសឹកក្នុងបន្ទប់កេហេរ មេឃមានប្លើកចំហ
ហើយខ្ញុំឃើញនិមិត្តភក្តិព្រះ។ នាចូលទៅក្នុងទីប្រាំនៃនោះ
គឺជាឆន្ទានិមិត្តភក្តិព្រះសេរីរបស់សុភក្តិចេញមក
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវមានមកដល់អសេគោល ជាសង្គម ជាកូនរបស់ប្រសិ
នាចូលទៅក្នុងបន្ទប់កេហេរ ក្នុងបន្ទប់កេហេរ
ហើយព្រះសុភក្តិព្រះយេស៊ូវមានសណ្តាប់តុល្យលើកនាចូលទៅនោះ។

ខ្ញុំក៏មើល ហើយមើលចុះ មានខ្យល់ក្នុងមួយចន្លោះទិសខាងជើងមក
ជាពាក្យដ៏ធំមួយ និងមានភ្លើងរំពងខ្លួនវា ហើយមានពន្លឺរំពងមុខវា
ហើយចេញពីកណ្តាលនោះ មានដូចជាពណ៌លឿងអម្បិល ចេញពីកណ្តាលភ្លើង
ចេញពីកណ្តាលនោះដរាប ក៏មានរូបសណ្ឋាននៃស្តេចយេស៊ូវ។
ហើយនេះជារូបរាងរបស់វា គឺមានរូបសណ្ឋានដូចមនុស្ស។ មួយមានមុខបួន
ហើយមួយមានសុលាបបួន។ ជើងរបស់វាជាជើងគ្រង
ហើយហាតជើងរបស់វាដូចហាតជើងកូនគោ
ហើយវាលោងភ្លើងដូចពណ៌លឿងហ៊ុនខាត់លោង។
ហើយវាមានដៃមនុស្សនៃក្រុមសុលាបរបស់វា តាមផ្សេងទាំងបួនរបស់វា
ហើយវាទាំងបួនមានមុខ និងសុលាបរបស់វា។ សុលាបរបស់វាគឺជាគុណវិញ្ញាណ
វាមិនបែរទៅលើពេលវេលាទៅ វាទៅគ្រងទៅមុខរៀងៗខ្លួន។
វិទ្យុសណ្ឋាននៃមុខរបស់វា វាទាំងបួនមានមុខមនុស្ស និងមុខសិរីរុងរឿង
ហើយវាទាំងបួនមានមុខគោរពលើលោកនៃខាងឆ្វេង
វាទាំងបួនក៏មានមុខឥន្ទ្រវិជ្ជដង្ហែរ។ មុខរបស់វាជាយ៉ាងនេះឯង
ហើយសុលាបរបស់វាស្ថិតនៅលើផ្ទាំងទ្រង់ទ្រាយ
សុលាបពីរបស់វាមួយគ្រប់គ្រាន់វិញ្ញាណមក
ហើយសុលាបពីរទៀតហ៊ុនរូបកាយរបស់វា។

ហើយពួកវាទៅគ្រងមុខរៀងៗខ្លួន; ទីណាដែលព្រះវិញ្ញាណមានបំណងនឹងទៅ
ពួកវាក៏ទៅនោះ; ហើយពួកវាមិនបែរទិសឡើយកាលដែលពួកវាទៅ។
ចំពោះរូបរាងនៃស្តេចយេស៊ូវគឺទាំងនោះ
ទិដ្ឋភាពរបស់ពួកវាដូចជាធូលីរំពងកំពុងឆេះ ហើយដូចជាទិដ្ឋភាពនៃចង្កករៀង;
វាឡើងចុះនៅកណ្តាលស្តេចយេស៊ូវគឺទាំងនោះ; ហើយភ្លើងនោះភ្លើងចង្កក
ហើយពីភ្លើងនោះមានរន្ទះចេញមក។ ហើយស្តេចយេស៊ូវគឺទាំងនោះរត់ទៅមក
ដូចជាទិដ្ឋភាពនៃផ្ទៃកេរនេះ។ ឥឡូវនេះ
កាលដែលខ្ញុំកំពុងមើលស្តេចយេស៊ូវគឺទាំងនោះ មើល!

មានកងមួយនៅលើផែនដីក្នុងសត្វមានជីវិតទាំងនោះ តាមមុខទាំងបួនរបស់វា
ទិដ្ឋភាពនៃកែវទាំងនោះ និងសុនាមីរបស់វា ដូចជាពណ៌នៃតែបូងបរិវេណ;
ហើយកងទាំងបួនមានរូបរាងដូចគ្នាតម្លៃ; ហើយទិដ្ឋភាពរបស់វា និងសុនាមីរបស់វា
ដូចជាកងមួយសុទ្ធតែនៅកណ្តាលកងមួយទៀត។ កាលដល់វាទៅ
វាទៅតាមផ្សេងទាំងបួនរបស់វា; ហើយវាមិនបរិវេណឡើយកាលដល់វាទៅ។
ចំពោះរង្វង់របស់វា រង្វង់ទាំងនោះខុសគ្នា ដល់ចំនាក់គ្នាឲ្យភ័យខ្លាច;
ហើយរង្វង់ទាំងនោះពេញដោយភ្នែកក្រហមឡើយខ្លួនវាទាំងបួន។
ហើយកាលណាសត្វមានជីវិតទាំងនោះទៅ កងទាំងនោះក៏ទៅជាមួយពួកវា;
ហើយកាលណាសត្វមានជីវិតទាំងនោះត្រូវលើកឡើងពីផែនដី
កងទាំងនោះក៏ត្រូវលើកឡើងដង្ហើម ទីណាដែលព្រះវិញ្ញាណមានបំណងនឹងទៅ
ពួកវាក៏ទៅទីនោះ ពីព្រោះវិញ្ញាណរបស់ពួកវាមានបំណងនឹងទៅទីនោះ;
ហើយកងទាំងនោះត្រូវលើកឡើងនៅជាប់នឹងពួកវា
ដុំបិក្សវិញ្ញាណនៃសត្វមានជីវិតសុទ្ធតែនៅក្នុងកងទាំងនោះ។

ពេលពួកនោះទៅ ពួកទាំងនេះក៏ទៅដង្ហើម; ហើយពេលពួកនោះឈប់
ពួកទាំងនេះក៏ឈប់ដង្ហើម; ហើយពេលពួកនោះត្រូវបានលើកឡើងពីផែនដី
កងទាំងឡាយក៏ត្រូវបានលើកឡើងតាមជាមួយពួកនោះដង្ហើម
ដុំបិក្សវិញ្ញាណរបស់សត្វមានជីវិតនោះសុទ្ធតែនៅក្នុងកងទាំងឡាយ។
ហើយសណ្ឋាននៃលំហដ៏រឹងមាំនៅលើក្បាលរបស់សត្វមានជីវិតទាំងឡាយ
មានដូចជាពណ៌នៃកញ្ចក់គ្រឿងស្រទាប់ដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចបំផុត
លាតសន្ធឹងនៅខាងលើក្បាលរបស់ពួកវា។ ហើយនៅក្បែរមុខរបស់វា
សុលាបរបស់ពួកវាគ្រងស្រមៃ មួយប៉ះទៅមួយទៀត; មុនាក៏មានពីរ
សម្រាប់ហាំងខ្លួននៅខាងនេះ ហើយមុនាក៏មានពីរ
សម្រាប់ហាំងខ្លួននៅខាងនោះ គឺរូបកាយរបស់ពួកវា។ ហើយពេលពួកវាទៅ
ខ្សែបន្ទាត់ស្រទាប់របស់ពួកវា ដូចជាសំឡេងទឹកដ៏ធំ
ដូចជាព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដា ជាសំឡេងពាក្យសម្បត្តិ
ដូចជាសំឡេងនៃកងទ័ពមួយ; ពេលពួកវាឈប់ ពួកវាក៏ទម្លាក់សុលាបចុះ។
ហើយមានសំឡេងមួយចេញពីលំហដ៏ល្អនៅលើក្បាលរបស់ពួកវា នៅពេលពួកវាឈប់
ហើយមានទម្លាក់សុលាបចុះ។ ហើយនៅខាងលើលំហដ៏ល្អនៅលើក្បាលរបស់ពួកវា
មានសណ្ឋាននៃលំហដ៏ឆ្មោះ ដូចជាប្រហងនៃតែបូងកណ្តាលទៀង;
ហើយនៅលើសណ្ឋាននៃលំហដ៏ឆ្មោះនោះ
មានសណ្ឋានមួយដូចជាប្រហងមនុស្សសម្រាកនៅខាងលើវា។
ហើយខ្សែបន្ទាត់យើងដូចជាពណ៌នៃអំបិរ ដូចជាប្រហងនៃភ្នែកលើផែនដីឡើយខាងក្នុងវា
ចាប់ពីប្រហងនៃឆ្មោះរបស់ទ្រង់ឡើងទៅលើ;
ហើយចាប់ពីប្រហងនៃឆ្មោះរបស់ទ្រង់ចុះទៅក្បែរមុខ
ខ្សែបន្ទាត់យើងដូចជាប្រហងនៃភ្នែកលើផែនដី ហើយមានពន្លឺភ័យចាំងនៅឡើយ។
ដូចជាប្រហងនៃតែបូងនៃសុទ្ធតែនៅក្នុងពពកនៅចុងភ្នែកទៀង ដូចនោះដង្ហើម
គឺជាប្រហងនៃពន្លឺភ័យចាំងនៅឡើយ។
នេះហើយជាប្រហងនៃសណ្ឋាននៃសិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយកាលខ្សែបន្ទាត់យើង
ខ្សែក្រវាញដុំកាប់មុខ ហើយខ្សែបន្ទាត់ស្រទាប់របស់អ្នកមុនាក៏ដល់កំពុងនិយាយ។
អសេគោល 1:1-28។

«អសេគោល ហោរានិរទេសដល់កំពុងកាន់ទុក្ខ នៅក្នុងស្រុករបស់ជនខាងដើម
ត្រូវបានប្រទាននិមិត្តភាពមួយ ដល់បង្កើននៃមន្ត្រីដូចគ្នាអំពីសេចក្តីជំនឿលើព្រះដ៏
មានព្រះចេស្ដានៃស្រុកអំពីវា។ កាលដល់គាត់នៅលើចុងទន្លេហេរ

ខ្យល់ក្នុងមួយហាក់ដូចជាមកពីទិសខាងជើង “មានពពកដ៏ធំមួយ និងភ្លើងដ៏ល្បឿនខ្លាំងចូលគ្នា ហើយមានពន្លឺភ្លើងនៅជុំវិញ ហើយចេញពីកណ្តាលនោះមានដូចជាពណ៌លឿងទ្វារបស់អាប៊ីរ៉ា”
មានកង់មួយចំនួនដែលមានរូបរាងចម្បងកែ បុរសពុទ្ធនាទៅវិញទៅមក ហើយគួរឲ្យមានកំលាំងដោយសត្វមានជីវិតបួន។ នៅខ្ទប់លើសទាំងអស់នេះ មាន “រូបសណ្ឋាននៃបុល្លង្គកម្ម ដូចជាប្រភេទនៃតុប្បងកណ្តាល ហើយនៅលើបុល្លង្គកម្មនោះ មានរូបសណ្ឋានមួយ ដូចជាប្រភេទរបស់មនុស្សសម្ភារៈនៅខាងលើវា”
“ឯរូបសណ្ឋាននៃសត្វមានជីវិតទាំងនោះ រូបរាងរបស់វាដូចជាអណ្តាតយូងក្នុងកំពុងនេះ និងដូចជាប្រភេទចែកច្រកៀង វាចុះឡើងនៃកណ្តាលសត្វមានជីវិតទាំងនោះ ហើយក្នុងនោះភ្លើងដ៏ច្រកៀង ហើយពីភ្លើងនោះមានផលបែកបន្តចេញមក។” “ហើយនៅក្នុងពួកចម្បង មានរូបរាងដូចជាដំបូលមនុស្សនៅក្នុងមណ្ឌលរបស់វា”

«មានកង់នៅក្នុងកង់ទាំងឡាយ ដដែលរៀបចំជាលំដាប់ដ៏ស្មុគស្មាញយ៉ាងខ្ពស់ រហូតដល់នៅពេលយើងប្រុង វាហាក់ដូចជាអស្ចារ្យយើងថា ទាំងអស់សុទ្ធតែស្មើគ្នាភាពច្របូកច្របល់។ ប៉ុន្តែ នៅពេលវាចូលនា វាបានចូលនាដោយភាពត្រឹមត្រូវដ៏ស្រស់ស្អាត និងក្នុងសម្បុរដ៏គួរឲ្យខ្មាស អង្គុយស្រួលស្រួលបានជុំវិញកង់ទាំងនេះ ហើយ លើសពីអ្វីទាំងអស់ នៅលើបុល្លង្គកម្មកណ្តាលដ៏ធំរឿងនោះ គឺជាព្រះអង្គដ៏អស់កល្បជានិច្ច; ខណៈដែលនៅជុំវិញបុល្លង្គកម្ម មានឥន្ទ្រព័ន្ធជុំវិញ ជានិមិត្តរូបនៃព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសុខសុខ។
ដោយគួរឲ្យមានគួរឲ្យសង្កត់ដោយសិរីល្អដ៏គួរឲ្យខ្មាសចន្លោះប្រភេទនោះ អស្ចារ្យក៏ដូចជាបុគ្គលមុខចុះ ខណៈដែលឡើងមួយបានបង្ហាញគាត់ក្រោកឡើង ហើយស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ បន្ទាប់មក សារនៃការព្យាបាលមួយសម្រាប់អ្វីស្រដៀងគ្នាបានប្រទានដល់គាត់»។ Testimonies, 751.

នៅក្នុងឆន្ទានៃសត្វចម្បងយ៉ាងស្រស់ដោយទិវង្គត ខ្ញុំក៏បានឃើញព្រះអម្ចាស់គង់លើបុល្លង្គកម្ម ខ្ទប់ឡើង ហើយគួរឲ្យមានលើកតម្កល់យ៉ាងខ្ពស់ខ្ពស់ ហើយដោយព្រះពុទ្ធរបស់ទ្រង់បានពេញព្រះវិហារ។ នៅខាងលើទ្រង់ មានសំរោងមួយនៅទីនោះ មុនគ្នាមានសុលាបប្រាំមួយ ដោយសុលាបពីរ គេហដ្ឋានរបស់ខ្លួន ដោយសុលាបពីរ គេហដ្ឋានរបស់ខ្លួន ហើយដោយសុលាបពីរ គេហដ្ឋាន។ មុនគ្នាស្រីទៅមុនគ្នាទៀតថា បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច គឺជាព្រះយេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារ ក៏គ្មានភាពរបស់ទ្រង់ពេញនៃដីទាំងមូល។ ហើយកំពូលសសរទ្រវែកក្រវើកឡើងដោយសំឡេងរបស់អ្នកដដែលស្រីកែ ហើយព្រះដំណាក់បានពេញដោយផ្លុះផ្លៃ។ រួចខ្ញុំនិយាយថា រទេនាដល់ខ្ញុំហើយ! ដូចខ្ញុំគួរឲ្យនិរាសហើយ ពីព្រោះខ្ញុំជាមនុស្សមានប្បវេណីមិនស្អាត ហើយខ្ញុំរស់នៅកណ្តាលប្រជាជនដែលមានប្បវេណីមិនស្អាត ដូចគ្នានឹងបុគ្គលដែលបានឃើញព្រះមហាក្សត្រ គឺព្រះយេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារ។ នោះសំរោងមួយរូបបានហោះមករកខ្ញុំ ដោយមានយូងក្នុងមួយនៅក្នុងដៃ ដដែលគេបានយកចេញពីអាសនៈដោយប្រើដង្កៀប ហើយគេយកវាមកបោះមាត់របស់ខ្ញុំ ហើយនិយាយថា មើល នេះបានបំប្លែងរបស់អ្នកហើយ អំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកគួរឲ្យបានដកចេញ ហើយអំពើហិង្សារបស់អ្នកគួរឲ្យបានដកចេញ។

ខ្ញុំព្រមឲ្យដឹងប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា តើយើងនឹងចាត់អនុកណ្តាទៅ ហើយអនុកណ្តានឹងទៅជំនួសយើង? នោះខ្ញុំឮបន្ទូលថា ខ្ញុំឮនូវទីនេះ សូមចាត់ខ្ញុំទៅ។ អសោយ ៦:១-៨។

«ការនិមិត្តនេះ គួរឲ្យមានប្រទានដល់អសោយ
នៃពេលវេលាដែលចិត្តរបស់លោកពោរពេញដោយការព្យាយាមរកអំពីអនាគតដ៏ងងឹត។
លោកមានយើងនៃដីរបស់បុរាណបុរសលោកសូមចិត្តនៃកូនសភាពសង្កេតផ្សេងៗ
ទីក្រុងដែលផ្តល់ពេញដោយមនុស្ស មិនមានអនុកណ្តានៅទៀតឡើយ។
សំឡេងនៃសេចក្តីរីករាយ និងបទចម្រៀងនៃការសរសើរ
មិនគួរឲ្យមាននៅក្នុងជញ្ជាំងរបស់នាងឡើយ។
ព្យាករណ៍ខ្ពស់នៃលោកផ្ទាល់ក៏ជាជនបរទេសមុនគេនៅក្នុងស្រុកបរទេសមួយ
ជាទីងងឹតមហិច្ឆតាគំរាមនៃ និងអំពើហិង្សាទៅព្រៃផ្សៃ
មានគ្រប់គ្រងយ៉ាងផុតចម្លង។ អ្វីដែលលោកមានយើង និងមានអំពីការជិះជាន់
និងអំពើអយុត្តិធម៌របស់មនុស្ស មានធុរៈឲ្យព្រលឹងរបស់លោកទុកខ្លាច
ហើយលោកមានយ៉ាងស្រដៀងនឹងចង្កូរទាំងឡាយប៉ះ ប៉ុន្តែនិមិត្តកសាងអស្ចារ្យ
រយៈពេលគួរឲ្យមានបង្ហាញនូវចំពោះមុខលោកក្នុងបន្ទប់ខេហេរ
មានបើកសម្តែងអំពីអំណាចគ្រប់គ្រងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់មួយ
ដែលមានឫទ្ធានុភាពលើសជាងអំណាចរបស់អនុកគ្រប់គ្រងនៃផែនដី។
ខាងលើស្តេចទាំងឡាយដ៏អន្តរ និងយោធានៃអាស៊ី និងហាប៊ីឡូន
ព្រះនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីពិត ទ្រង់គង់លើបល្ល័ង្ក។»

«ភាពស្មុគស្មាញដូចគ្នា ដែលមានបង្ហាញដល់ហោរាហាក់ដូចជាគួរឲ្យមានពាក់ព័ន្ធន
នៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់យ៉ាងនោះ គឺសូមចិត្តរំលឹកនូវព្រះហស្តអនុគា។
ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ដែលគួរឲ្យមានសម្តែងដល់គាត់ថា កំពុងរំកិល និងដឹកនាំទាំងនេះ
មាននាំឲ្យមានសម្របសម្រួលចេញពីភាពច្របូកច្របល់; ដូច្នេះ
ពិភពលោកទាំងមូលសូមចិត្តរំលឹកការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់។
មហាជនរាប់មិនអស់នៃគ្រូមានសិរីល្អ
មានគ្រូរៀបខ្ពស់នូវចក្ខុវិស័យព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញអំណាច
និងគោលនយោបាយរបស់មនុស្សអាក្រក់
ហើយនាំមកនូវសេចក្តីល្អដល់អនុកសម្លោះគ្នារបស់ទ្រង់»។

«ដូចគ្នានេះដែរ កាលណាព្រះជាម្ចាស់ហៀបនឹងបើកបង្ហាញដល់យ៉ូហានជាទីសុំឡាញ់
អំពីបុរេគុតិសាសនាត្រូវដំណើរដ៏ស្មុគស្មាញ់យុគសម័យអនាគត
ទ្រង់មានប្រទានដល់គាត់នូវសេចក្តីជំនាញអំពីព្រះទ័យយកចិត្តទុកដាក់
និងការថែរក្សារបស់ព្រះអង្គគង់គ្រប់ចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ដោយបង្ហាញដល់គាត់នូវ “មួយអង្គដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃមនុស្ស”
កំពុងយាងដើរនៃកណ្តាលផ្ទៃដីទៀនទាំងឡាយ
ដែលជានិមិត្តរូបនៃក្រុមជំនុំទាំងបួន។ ខណៈដែលយ៉ូហានគួរឲ្យមានបង្ហាញអំពីការតស៊ូ
ធំចុងក្រោយនៃក្រុមជំនុំជាមួយអំណាចនៃផែនដី
គាត់ក៏គួរឲ្យមានអនុញ្ញាតឲ្យយើងជួយដល់៖
និងការប្រោសឲ្យរួចផុតជាមួយគ្នារបស់ពួកសម្លោះគ្នាដងដែរ។ គាត់មានយើងក្រុម
ជំនុំគួរឲ្យមាននាំឲ្យចូលទៅក្នុងការប៉ះទង្គិចដល់ស្ថាប័នជាមួយសក្តិសាសា
និងរូបចម្លាក់របស់វា
ហើយការថយបង្គំសក្តិសាសាសនានេះគួរឲ្យមានបង្កឲ្យអនុវត្តក្រុមទោសស្ថាប័ន
ប៉ុន្តែ ដោយសម្លឹងឃើញស្តេច និងស្វាស្ត្រទុក្ខវេទនាសម្រាប់

គាត់បានឃើញកុមារមនុស្សមួយកុមារនៅលើកន្លែងស៊ីយ៉ូនជាមួយកូនចៀម
ដដែលជួនស្រីមួយស្រីប្រាប់សត្វសាហាវ ពួកគេមាន "ព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា
បានសរសេរនៅលើថ្មជាសរសេរពួកគេ"។ ហើយមុនពេលគាត់បានឃើញ
"អស់អ្នកក្នុងលោកយើងនេះលើសពីសត្វសាហាវ និងលើសពីមនុស្សម្នាក់រាល់
និងលើសពីសត្វប្រាសាទ និងលើសពីជួនស្រីមួយស្រី ឈរនៅលើសមុទ្រក្រវែល
កាន់ពិធីរបស់ព្រះ" ហើយកំពុងចុះច្រៀងបទចម្រៀងរបស់ម៉ូសេ និងរបស់កូនចៀម។»

«មេរៀនទាំងនេះគឺសម្រាប់បុរសយើងរបស់យើង។
យើងគួរតែដឹងសច្ចៈក្នុងជំនឿរបស់យើងលើព្រះ
ដុបិតនៃខាងមុខយើងជិតមកដល់ហើយ មានគុណមួយដដែលនឹងលុបបាត់ពីមនុស្ស។
ព្រះគ្រីស្ទ នៅលើកន្លែងអូលីវ បានរំលឹកឡើងវិញអំពីការជំនុំជម្រះដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាច
ដដែលគួរមកមុនការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ទ្រង់ថា៖ "អ្នករាល់គ្នាបានឮអំពីសង្គ្រាម
និងពាក្យច្បាច់ចាមអារ៉ាមអំពីសង្គ្រាម"។

"ជាតិសាសន៍មួយនឹងក្រវាញឡើងទៅនឹងជាតិសាសន៍មួយ
ហើយនគរមួយទៅនឹងនគរមួយ ហើយនឹងមានទុក្ខកុសល ជំងឺរាគមន៍ និងរញ្ជួយដី
នៅក្នុងផ្ទៃផ្ទៃផងដែរ។

ទាំងអស់នេះគ្រាន់តែជាការចាប់ផ្តើមនៃសេចក្តីរំលោភបំពានប៉ុណ្ណោះ"។ ទោះបីជាព្រះបន្ទូល
ទូលំទូលាយទាំងនេះបានទទួលការសម្រេចចិត្តផ្ទាល់ខ្លួននៅពេលក្រុងយេរូសាឡឹមត្រូវបំផ្លាញ
ក៏ដោយ ក៏វាមានការអនុវត្តតាមផ្ទៃផ្ទៃទាំងនេះនៅលើថ្មដៃចុងក្រោយផងដែរ។»

«យើងកំពុងឈរនៅលើកម្រិតចូលនៃព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំ និងដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចបំផ្លាញដែរ។
ទំនាយកំពុងសម្រេចយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់គង់នៅជិតទ្រង់។ មិនយូរប៉ុន្មាន
នឹងមានរយៈពេលមួយប្រាំបីឆ្នាំនៅចំពោះមុខយើង
ដដែលពេលពេញដោយសារសំខាន់យ៉ាងលើសលប់ចំពោះមនុស្សរស់ទាំងអស់។
ការផុសប្រផ្សាយនៃអតីតកាលនឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញ;
ការផុសប្រផ្សាយនៃមិច្ឆាទាំងឡាយនឹងកើតឡើង។
ឈុតឆាកទាំងឡាយដដែលនឹងត្រូវអនុវត្តនៅក្នុងពិភពលោករបស់យើង
មិនទាន់ស្ងប់ស្ងៀមនៃការស្រឡាត់ស្រឡាយដល់ផង។
សាតាំងកំពុងផ្ទុះការតាមរយៈភ្នាក់ងារមនុស្ស។
អស់អ្នកក្នុងលោកយើងខិតខំប្រឹងប្រែងផ្តល់សេចក្តីបំផ្លាញដល់មនុស្ស
និងធានាឲ្យមានច្បាប់មួយដដែលបង្កឲ្យគោរពការរក្សាស្រាវជ្រាវអំពីទីក្រុង
នោះយល់ដឹងតិចតួចណាស់អំពីអ្វីដែលនឹងជាលទ្ធផល។
វិបត្តិមួយកំពុងស្ថិតនៅចំពោះមុខយើងហើយ។»

ប៉ុន្តែ ពួកអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ
មិនត្រូវទុកចិត្តលើខ្លួនឯងក្នុងគុណសម្បត្តិដ៏ធំនេះឡើយ។
ក្នុងនិមិត្តរូបដែលបានប្រទានដល់អសោយ អសេគោល និងយ៉ូហាន យើងឃើញថា សូម
ស្នាក់នៅក្នុងយ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងហេតុការណ៍ទាំងឡាយដដែលកំពុងកើតឡើងនៅលើ
ផែនដី
ហើយការយកព្រះទ័យទុកដាក់របស់ព្រះចំពោះអស់អ្នកក្នុងលោកយើងគួរដឹងចំពោះទ្រង់
ក៏ដូចជាយ៉ាងណាផងដែរ។ ពិភពលោកមិនមែនគឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងឡើយ។
ផែនការនៃហេតុការណ៍ទាំងឡាយដដែលនឹងមកដល់
ស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្តគន្ធានៃព្រះអម្ចាស់។ ព្រះដ៏មានសិរីល្អអនិស្សេដ្ឋានស្នាក់
ទ្រង់កាន់កាប់រាសនារបស់បុរាណជាតិទាំងឡាយ
ព្រមទាំងកិច្ចការទាំងឡាយនៃព្រះវិហាររបស់ទ្រង់

នៅក្នុងការទទួលខុសត្រូវរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

«យើងអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនយើងមានការព្យាយាមមុន ការលំហែក
និងការច្នៃប្រឌិតរបស់យើងខ្លាំងពេកទាំងស្រុង ក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់។ មនុស្ស
សង្គមមានកម្រិតមិនត្រូវបានទុកឱ្យទំនប់បន្ទុកនៃការទទួលខុសត្រូវនោះដោយខ្លួន
ឯងឡើយ។ យើងត្រូវការទុកចិត្តលើព្រះ ជឿលើទ្រង់ ហើយបន្តគំណើនទៅមុខ។
ការប្រុងប្រយ័ត្នគិតឱ្យហត់របស់អ្នកនាំសាសនាស្នាក់
និងការបម្រើរបស់ពួកគេដែលមិនចេះឈប់ឈរ
ក្នុងការបំពេញកិច្ចការបម្រើរបស់ពួកគេពាក់ព័ន្ធនឹងសត្វលោកនោះផងដែរ
បង្ហាញឱ្យយើងឃើញថា ព្រះហស្តរបស់ព្រះកំពុងដឹកនាំកងមួយនៅក្នុងកងមួយ។
ព្រះអង្គគឺជាគ្រូបង្រៀនដ៏ទៃភាព កំពុងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាដែលជា
នគរបំពេញតួនាទីក្នុងកិច្ចការរបស់ទ្រង់
ដូចដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ស្វីសកាលពីបុរាណថា៖
“យើងមានចងក្រងឱ្យអ្នក ទោះបីអ្នកមិនមានសុគាល់យើងក៏ដោយ។»

«ក្នុងនិមិត្តរបស់អសេគោល
ព្រះទ្រង់មានព្រះហស្តរបស់ទ្រង់នៅក្រោមសុលាបរបស់ចម្លើយ។
នេះគឺជាប្រឹក្សាបង្រៀនពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ថា
គឺជាព្រះចេស្តាដ៏ទៃភាពដែលប្រទានឱ្យពួកគេទទួលបានជោគជ័យ។
ទ្រង់នឹងផ្ទេរការជាមួយពួកគេ បុរសិបប្រឹក្សាគេនឹងលះបង់អំពើទុច្ចរិត
ហើយកុំឈរជាបរិសុទ្ធនៅក្នុងចិត្ត និងជីវិត។»

«ពន្លឺដ៏ភ្លឺចង្អាតដែលទៅមកក្នុងចំណោមសត្វមានជីវិត
ដោយល្អប្រសើរដូចផលកេបនុនោះ តំណាងឱ្យល្អប្រសើរនៃកិច្ចការនេះនៅទីបំផុតនឹង
ដឹកនាំមុខនៃទៅមុខរហូតដល់ការបញ្ចប់។ ព្រះអង្គគឺជាមិនដក់
គឺដល់កំពុងបំពេញព្រះរាជកិច្ចជានិច្ច ដើម្បីសម្រេចព្រះបំណងរបស់ទ្រង់
អាចនាំកិច្ចការដ៏មហិមារបស់ទ្រង់ឱ្យដំណើរការទៅមុខដោយសមស្របសុខដុម។
អ្វីដែលចំពោះគំនិតកំណត់របស់មនុស្ស ដែលជាប់ច្របូកច្របល់ និងសុមុតសុមាញ់
មើលទៅហាក់ដូចជាជញ្ជីង ទោះបីព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់អាចរកស្វែងឱ្យស្រួចត្រឹម
នូវសណ្តាប់ធ្នាប់ដ៏ពេញលេញ។ ទ្រង់អាចរៀបចំវិធី
និងមធ្យោបាយដើម្បីបំបាត់គោលបំណងរបស់មនុស្សអាក្រក់ ហើយទ្រង់នឹងនាំឱ្យផល
នៃការបំពេញកិច្ចការដែលគ្រោងផ្ទេរអំពើអាក្រក់ប្រឆាំងនឹងបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ត្រូវ
ដកាចេញច្របល់។»

«បងប្អូនទាំងឡាយ ឥឡូវនេះមិនមែនជាពេលសម្រាប់ការកាន់ទុក្ខ
និងការអស់សង្ឃឹមឡើយ មិនមែនជាពេលសម្រាប់ចុះចាញ់ចំពោះសេចក្តីសង្ឃឹម
និងការមិនជឿឡើយ។
ព្រះគ្រីស្ទមិនមែនជាព្រះអង្គសង្កេតនោះដែលស្ថិតនៅក្នុងផ្ទះម្ចាស់របស់យ៉ូសែប
បិទដោយថ្មធំមួយ ហើយបោះត្រង់ដោយគ្រាបស់រ៉ូមទៀតឡើយ;
យើងមានព្រះអង្គសង្កេតនោះដែលបានរស់ឡើងវិញ។ ទ្រង់ជាស្ថិតចេ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលទ័ព; ទ្រង់គង់នៅចន្លោះពួកចម្លើយ;
ហើយនៅកណ្តាលការប្រយុទ្ធនៃ ភាពចលាចលរបស់បុរាណជាតិនានា
ទ្រង់នៅតែការពារសត្វរបស់ទ្រង់។ ព្រះអង្គគឺជាគ្រូបង្រៀននៅស្ថានសួគ៌
ជាព្រះអង្គសង្កេតនោះរបស់យើង។ ទ្រង់រស់នៅគ្រប់ការល្អប្រសើរ។
ទ្រង់ទតមើលក្នុងឡឆ្នើមនៃត្រូវសាកលបងគ្រប់ពុលរលួយ។

នៃពេលវេលាបន្តទាយមាំមួនរបស់សង្គមទាំងឡាយក្នុងរូបរាងនៃពេលវេលាបន្តនៃសេចក្តីកុរ
រោធបស់ពីរៈជាមួយបាត់បង់នៃមនុស្សជាតិរយៈពេលវែងចិត្តក្នុងសៀវភៅរបស់ទ្រង់
រាស្ត្ររបស់ទ្រង់នឹងមានសុភវិភាគនៃក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់»។ Testimonies,
volume 5, 752–754.

អសេគោល

តំណាងឱ្យបក្សខ្មែរនៃទាំងឡាយដើម្បីសុចិត្តក្នុងចំណោមមួយសន្លឹកសៀវភៅបន្តពាន់នាក់
ហើយបន្តទាត់លើបន្តទាត់ បទពិសោធន៍របស់គាត់នៃក្នុងទីបរិសុទ្ធ
សមស្របគ្នានឹងបទពិសោធន៍របស់អសេគោល និងយ៉ូហាននៃក្នុងទីបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ
យើងកំពុងសុចិត្តនៃក្នុងការសាកល្បងព្រះវិហារ
ដល់ជាការសាកល្បងទីពីរនៃការសាកល្បងទាំងបី
ដល់បោះត្រាមុននាក់សន្លឹកសៀវភៅបន្តពាន់នាក់។

អំឡុងពេលនោះគឺជាការបរិសុទ្ធដល់ស្រស់ស្រាយដោយអនុក្រាស់សារនៃសេចក្តីសញ្ញា
ក្នុងការបំពេញតាមម៉ាឡាគី ជំពូក ៣។ ដំណើរការបរិសុទ្ធនៃការសាកល្បងទាំងបី គឺជា
“ឡូគូលីង” ដ៏ក្នុងគុណរបស់ម៉ាឡាគី “ដល់ស្រស់ស្រាយសាកល្បងគ្រប់ព្រលឹង”។

នៃពេលវេលាទីបីមានមកដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844

អនុក្រាស់សារនៃសេចក្តីសញ្ញាមានយ៉ាងមកកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ក្នុងរាង ហើយមានដឹកនាំ
ព្រះហស្តចារិយានបុរាណនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនោះចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ដើម្បីបោះត្រាអនុក្រាស់សារនោះគ្រប់របស់ទ្រង់

ប៉ុន្តែព្រះហស្តចារិយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនោះមានបោះបង្គោល ហើយត្រឹមឆ្នាំ 1856

ចលនាមីឡាយក៍ ភីឡាដលើហ្វី មានផលសំបូរទៅជាចលនាមីឡាយក៍ ឡៅឌីស
ហើយនៃឆ្នាំ 1863 មានកុលាយជាពួកជំនុំសេដ្ឋកិច្ច អីដេនេទីសុទ្ធ ឡៅឌីស។

ទេវតាទីបី ដល់មានមកដល់ក្នុងរាងនៃថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844

មានដកវត្ថុមានរបស់គាត់ចេញនៃឆ្នាំ 1863

ហើយបន្តទាត់មកមានគ្រឿងបរិក្ខារនៃថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។

មុនប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ការសាកល្បងព្រះវិហារដល់ស្រស់ស្រាយដោយថ្ងៃទី 22

ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ឥឡូវនេះកំពុងស្រស់ស្រាយឆ្លើយតបដល់ទៀត។ លេខមុនប៉ុន្មាន

ជានិមិត្តរូបតាមទំនាយនៃដង្កោយមួយភាគដប់នៃពិរយហាសិប ហើយលេខពិរយហាសិប

ជានិមិត្តរូបនៃប្រវត្តិសាស្ត្រដល់ស្រស់ស្រាយតំណាងនៃក្នុងខ 11 ដល់ 15 នៃ ដានីយ៉ៃល

11។ លេខពិរយហាសិប និងលេខមុនប៉ុន្មាន គឺជាកងមួយនៃក្នុងនិមិត្តភាពនៃសក្តារបស់

អសេគោល។ លេខមុនប៉ុន្មាន ជានិមិត្តរូបនៃការបំបែកចេញរវាងអនុក្រាស់សារ

និងមនុស្សសាក្យក៍ ក្នុងការបំពេញឱ្យសម្រេចដល់ដំណើរការសាកល្បងបីដំណាច់ ដល់ស្រស់ស្រាយ

នៃតំណាងនៃក្នុងកិច្ចការបន្តសុទ្ធដល់ស្រស់ស្រាយដោយអនុក្រាស់សារនៃសេចក្តី
សញ្ញា។

ម៉ាថាយ ជំពូក ២៥ មានពាក្យប្រៀបប្រដូចបី

ហើយពាក្យប្រៀបប្រដូចនីមួយៗបង្ហាញពីការបំបែកចេញរវាងអនុក្រាស់សារ

និងមនុស្សសាក្យក៍ នៃក្នុងពេលវេលានៃការបោះត្រារបស់មួយរយសៀវភៅបន្តពាន់នាក់។

សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់បុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះ ដល់ស្រស់ស្រាយតំណាងនៃក្នុងជំពូកនេះ

គឺជាពួកគេអាចជាក្រុមព្រះហស្តចារិយដ៏បុរាណ

ដល់កាន់កាប់ប្រវេណនៃសារនៃសម្រែកពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ។ សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគេ

គឺជាពួកគេស្រឡាត់និយមថាជាអនុក្រាស់សារនៃសម្រែកនោះគ្រប់

នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ
ក្នុងការប្រើប្រាស់ទ្រព្យសកលយុត្តិធម៌សេដ្ឋកិច្ចប្រទានឱ្យពួកគេ
ដើម្បីគ្រប់គ្រងនូវក្នុងរយៈពេលសកលបង្កទាន់ខ្លួនរបស់ពួកគេ
សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគេ គឺថាពួកគេត្រូវបានវិនិច្ឆ័យថាជាច្រើនរាល់សម័យរបស់ពួកគេ
ដល់អង្គុយនៃខាងស្ដាំរបស់ទ្រង់ ហើយមិនមែនជាពពន្ធនៃខាងឆ្វេងរបស់ទ្រង់ទេ
លេខ ២៥ ជានិមិត្តរូបនៃការបំបែកចែករវាងអ្នកបុរាណ និងមនុស្សសម័យ
នៃក្នុងពេលលោកការបោះត្រារបស់មួយរយសិបបួនពាន់នាក់។ លេខ ២៥
គឺជាកងមួយក្នុងចំណោមកងទាំងឡាយរបស់អសេគោល។

នូវឆន្ទាទីមុខប្រឆាំងការជាឈ្មួញយើងរបស់យើង នូវដើមឆន្ទា គឺនូវថ្មនៃដំបូន្មាន
នូវឆន្ទាទីដំបូន្មានបន្ទាប់ពីទីក្នុងក្បួនរាងបំផុតនៃ នូវក្នុងថ្មនៃដំបូន្មាននោះ
ព្រះហស្តគន្លឹះអម្បាស់មានសណ្តាប់តាមខ្ញុំ ហើយទ្រង់មាននាមខ្ញុំទៅទ្រង់នោះ។
អសេគោល 40:1។

ឆន្ទាទីមុខប្រឆាំងការជាឈ្មួញយើង ត្រូវបានគំរាងដោយថ្មនៃដំបូន្មាន ខត្តុលា
ដល់ត្រូវបានគំរាងដោយការបិទទ្វារមួយនៃសម័យកាលនៃការចែកចាយព្រះគុណ។
នូវថ្មនៃដំបូន្មាន ខត្តុលា ឆន្ទា 1844 ទ្វារមួយត្រូវបានបើក ហើយទ្វារមួយត្រូវបានបិទ
ខណៈដែលមនុស្សសព្វគ្រប់ត្រូវបានក្លាយជាគ្រាប់គ្រាប់។

ចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្បួនដ៏ធំនៃទីក្នុងភីឡាដលើភា ថា៖ ព្រះអង្គដ៏បរិសុទ្ធ
ព្រះអង្គដ៏ពិត ព្រះអង្គដ៏ល្អកាន់កូនស្រីរបស់ដាវីឌ ព្រះអង្គដ៏ល្អបើក
ហើយគ្មានអ្នកណាបិទបាន ហើយបិទ ហើយគ្មានអ្នកណាបើកបាន
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ អញស្គាល់អំពើរបស់អ្នកហើយ។ មើល
អញបានដាក់ទ្វារមួយដល់បើកចំហនូវមុខអ្នក
ហើយគ្មានអ្នកណាអាចបិទវាបានឡើយ ពីព្រោះអ្នកមានកម្លាំងក្នុងក្បួន
ប៉ុន្តែក៏មានកាន់តាមពាក្យរបស់អញ ហើយមិនមានបដិសេធព្រះនាមរបស់អញឡើយ។
វិវរណៈ ៣:៧, ៨

ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ទេវតានៃក្បួនដ៏ធំលើភាថា
ទ្រង់ទ្រង់ផ្សារបំបែកចំពោះការបំបែកពួកគេ ហើយថា
ទ្រង់បានដាក់នូវមុខក្បួនដ៏ធំនៃក្បួនភីឡាដលើភានូវទ្វារបើកមួយ។
ទ្វារនោះត្រូវបានបើកដោយ «កូនស្រីរបស់ដាវីឌ»
គឺកូនស្រីដែលត្រូវបានដាក់លើអលេវៀគីម។

ហើយនូវថ្មនៃដំបូន្មាន នឹងកើតឡើងថា យើងនឹងហៅអលេវៀគីម
ជាកូនបុរសរបស់ហ៊ីលគីយ៉ា ជាអ្នកបម្រើរបស់យើងមក។
យើងនឹងបំពាក់គាត់ដោយអាវរបស់អ្នក
ហើយពង្សនឹងគាត់ដោយខ្ពស់ក្បែររាងរបស់អ្នក
ហើយយើងនឹងបុគ្គលអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់អ្នកទៅក្នុងដំបូន្មានរបស់គាត់។
គាត់នឹងជឿជាក់ក្នុងបុគ្គលដែលបាននាំក្បួនយេស៊ូឡើង និងដល់ពួកវាស្រយូង។
យើងនឹងដាក់កូនស្រីនៃព្រះរាជវង្សរបស់ដាវីឌលើសម្រាប់គាត់ ដូច្នេះគាត់នឹងបើក
ហើយគ្មានអ្នកណាអាចបិទបានទេ ហើយគាត់នឹងបិទ
ហើយគ្មានអ្នកណាអាចបើកបានទេ។ អសោយ 22:20-22។

នូវថ្មនៃដំបូន្មានដែលអលេវៀគីមត្រូវបានហៅ នោះគាត់ត្រូវបានក្លាយជាគ្រាប់គ្រាប់ពីសហគមន៍អាក្រក់។

ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃពួកពលហិរា ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះថា៖
ចូរទៅរកអគុគហិរញ្ញញ្ញកនៈ គឺសបេណា ដដែលកាន់កាប់លើព្រះរាជវាំង ហើយនិយាយថា៖
អ្នកមានអ្វីនៃទីនេះ? ហើយអ្នកមាននរណានៅទីនេះ?
បានជាអ្នកកាត់ឆ្មារក្នុងព្រៃសម្រាប់ខ្លួននៅទីនេះ?
ដូចជាអ្នកដដែលកាត់ឆ្មារក្នុងព្រៃសម្រាប់ខ្លួនខ្ពស់
ហើយឆ្មារក្នុងព្រៃសម្រាប់ខ្លួនក្នុងថ្ម? មើលចុះ
ព្រះយេស៊ូវនឹងយកអ្នកទៅជាឈ្មោះដោយអំណាចដ៏ខ្ពស់ក្នុងគុណ
ហើយទ្រង់នឹងរៀនអ្នកយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ទ្រង់នឹងបង្កើត
ហើយបោះអ្នកដូចជាបាល់ទៅក្នុងស្រុកធំទូលាយដោយហិង្សា
នៃទីនោះអ្នកនឹងស្លាប់ ហើយនៅទីនោះ
រទេះស៊ីលីអូរបស់អ្នកនឹងក្លាយជាស្រទាប់ក្រីក្រដល់ព្រះរាជវាំងរបស់ម្ចាស់អ្នក។
អសោយ 22:15-18។

ការបំបែកព្រះហស្តចារីដែលមានបុរាណ និងព្រះហស្តចារីល្អដង
ដដែលបានបំពេញការប្រៀបប្រដូចអំពី សបេណា និង អលើយ៉ាគីម នោះ
បានសម្រេចនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ហើយក៏ដូចគ្នាផងដែរ
នៅក្នុងឆ្នាំទីមុកប្រាំនៃការជាប់ជាជននិរទេសរបស់ យេស៊ូវគីន ដដែលគឺថ្ងៃទី ២២
ខែតុលា ឆ្នាំ ៥៧៣ មុន គ.ស.។ នៅក្នុង អសេគោល ជំពូក ៨ ពួកមនុស្សស្នាក់នៅក្នុង
អាដរនេទីស៊ីម ដដែលតំណាងដោយ ក្រុងយេរូសាឡឹម
ត្រូវបានតំណាងដោយបុរសមុកប្រាំនាក់ដែលកំពុងក្របថ្កាបបង្កព្រះអាទិត្យ។
ការបំផ្លាញក្រុងយេរូសាឡឹម តំណាងឲ្យច្បាប់ថ្មនៃអាទិត្យ ដដែលក៏ជាសញ្ញាចំណុចផ្សេងៗ
បញ្ចប់ពេលវេលានៃការបោះត្រារបស់មួយនៃសិបបួនពាន់នាក់ផងដែរ។
ពេលវេលានៃការបោះត្រានោះបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ហើយព្រះយេស៊ូវជាទាំង អាដរ និង អូមហេតា ដូច្នេះថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ជាការចាប់ផ្តើមនៃការបោះត្រា បង្ហាញអំពីទីបញ្ចប់ គឺនៅច្បាប់ថ្មនៃអាទិត្យ។

ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបដោយកិច្ចប្រជុំនៅ
Minneapolis ឆ្នាំ ១៨៨៨ ពីព្រោះ Sister White បានកំណត់ថា នៅពេលអគារធំៗនៅទីក្រុង
New York បានរលំចុះនៅថ្ងៃទី 9/11 នោះវិវរណៈ 18:1-3 បានសម្រេច។ នៅពេលនោះ
ដូចជាក្នុងឆ្នាំ ១៨៨៨ ដែរ នាងបានកំណត់ថា ទេវតាវិវរណៈជំពូកដប់ប្រាំបីបានចុះមក
ដើម្បីបំបែកលើផែនដីដោយសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ ការបោះបង្គោលនៅឆ្នាំ ១៨៨៨ នោះ
នាងបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងការបោះបង្គោលរបស់ Korah, Dathan និង Abiram ដដែលក៏មានបុរសល្អ
បីរូបនោះពីរយោងលើនាក់ចូលរួមក្នុងការកុបត់ជំនឿរបស់ពួកគេផងដែរ។
ពួកបោះបង្គោលពីរយោងលើនាក់ក្នុងការបោះបង្គោលរបស់ Korah និងសហការីរបស់គាត់
នៅក្នុងបុរេត្រីសាស្ត្រដើមនៃស្រុកអាល្លឺហ្សាណា
គឺជានិមិត្តរូបនៃបុរសមុកប្រាំនាក់ដែលកំពុងក្របថ្កាបបង្កព្រះអាទិត្យ
នៅថ្ងៃបញ្ចប់នៃស្រុកអាល្លឺហ្សាណា។

មេដឹកនាំមុកប្រាំនាក់នៃអាដរនេទីស៊ីមឡើយ
ដដែលក្របថ្កាបបង្កព្រះអាទិត្យនៅមុខច្បាប់ថ្មនៃអាទិត្យ និងពីរយោងលើនាក់នៅ 9/11
បង្ហាញអំពីពេលវេលានៃការបោះត្រា ដោយប្រើនិមិត្តរូបសញ្ញានៃចំនួនមុកប្រាំ
(ដដែលជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃការបំបែកព្រះរាជវាំងអ្នកបុរាណ និងមនុស្សស្នាក់នៅ)
ដើម្បីសម្គាល់ការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃការបោះត្រា។
មិនថាជាពួកបោះបង្គោលពីរយោងលើនាក់ក្នុងសម័យលោកម៉ូសេ

ឬបុរសម្នាក់ប្រាំនាក់នៅអសេគោល ជំពូក ៨ ឬសាក្សីបីបុរសការនៃការបំបែកចេញនូវម៉ាថាយ
ជំពូក ២៥ ឬឆន្ទៈទីមុកប្រាំនៃការជាប់យ៉ូហាននៅអសេគោល ៤០
ការបង្ហាញទាំងអស់នៃនីមិត្តភាពសញ្ញាចំនួនមុកប្រាំ
សុរាគមន៍អំឡុងពេលបីសម័យនៃពិរយហាសិបឆ្នាំ
ដដែលបានឈានដល់ការបញ្ចប់របស់វានៅឆ្នាំ ២០៧ មុន គ.ស. ឆ្នាំ ៣១៣ និងឆ្នាំ ២០២៦
តាមលំដាប់។

មុកប្រាំ គឺជាអ័ក្ខសម្ព័យ ដូចដែលអាចនិយាយបាន នៃមុកប្រាំ
ដដែលនាំបន្ទាប់ទាំងអស់នៃមុកប្រាំទៅកាន់ភាពគួរឱ្យកត់សម្គាល់។
វាក្រលាយជាគន្លឹះនៃនាយមួយក្នុងចំណោមគន្លឹះទាំងឡាយនៃគរ
ដដែលបានប្រទានដល់ពត្យេស
ដើម្បីបង្ហាញភាពច្បាស់លាស់ចូលទៅក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៃខែ៤០។
បានត្រូវបង្កើតយ៉ាងហ្មត់ចត់ជាញឹកញាប់រួចមកហើយ ដោយសាក្សីលើសពីបី ថា ខ១០
ដល់ ខ១៥ នៃ ដានីយ៍លែ ១១
តំណាងឱ្យបន្ទាត់មួយដដែលគួរបដណ្តប់បុរេគុតិសាស្ត្រចាប់ពីឆ្នាំ ១៨៨៨
រហូតដល់ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ ដដែលជាបុរេគុតិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៃខែ៤០។ សិដ្ឋានព្យែងយូដា
ឥឡូវនេះកំពុងបើកភ្នែកទាំងឡាយរបស់អសេគោល
ខណៈដែលទំនាក់ទំនងបើកសម្តែងបុរេគុតិសាស្ត្រលាក់កំហាំង
ដដែលនឹងបញ្ចប់សារនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធិបត្រនៃថ្ងៃថ្ងៃក្រោយ។

នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់ៗ យើងនឹងបន្តកំណត់អត្ថសញ្ញាណកងរបស់អសេគោល
ដដែលតំណាងឱ្យអនុគមន៍សម្ព័ន្ធរបស់មនុស្សនៅក្នុងថ្ងៃថ្ងៃក្រោយ។
អសេគោល ជំពូកទីមួយ ដដែលបានដាក់បង្ហាញនូវដើមអត្ថបទនេះ
ព្រមទាំងអត្ថបទអមពី Testimonies volume five
នឹងក្រលាយជាចំណុចយោងបន្តគ្នារបស់យើង
ខណៈដែលយើងបន្តទៅមុខក្នុងអត្ថបទទាំងនេះ។
នៅពេលកងទាំងនោះត្រូវបានដាក់បង្ហាញនៅក្នុងទីតាំងត្រឹមត្រូវរបស់វា
និងជាមួយនឹងចំណុចបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់វាជាមួយកងផ្សេងៗនៃបុរេគុតិសាស្ត្រពុយាករណ៍
យើងនឹងបង្ហាញថា រយៈពេលបីរយក្រៅសិបមួយឆ្នាំ និងដប់ប្រាំថ្ងៃ
ដដែលបានផុតពីអំណាចដល់ទៅកាន់ទីមួយនៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០
ក៏ត្រូវបានអសេគោលតំណាងផងដែរ ជាបីរយក្រៅសិបឆ្នាំ
ដដែលគ្រប់ជាមួយនឹងរយៈពេលមួយឆ្នាំកន្លះនៃការឡើយពីទីក្រុងយូសាឡីម ហើយថា
ការមកដល់នៃព្រឹត្តិការណ៍នេះកំណត់សម្គាល់ការលើកឡើងនៃសញ្ញារបស់មួយស្រី
នៃប្អូនប្អូនពាន់នាក់។

ថ្ងៃទី ២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៨៩៩ ដល់ ឆ្នាំ ១៩៣៧ តំណាងឱ្យរយៈពេលសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំ
នៃដើមនៃរយៈពេលមួយរយហាសិបឆ្នាំ (ប្រាំខែ) ក្នុងវិវរណៈ ៩:១០។
រយៈពេលមួយរយហាសិបឆ្នាំនោះ មានការគ្រប់គ្រងជាមួយនឹងរយៈពេលបីរយក្រៅសិបមួយឆ្នាំ
និងដប់ប្រាំថ្ងៃ ក្នុង ខ ១៥។ ដូច្នេះ ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលទាំងពីរ
បង្កើតបានជាខុសនៃនាយមួយ
ដដែលបានបញ្ចប់នៅក្នុងការសម្រេចពេញលេញនៃការពុយាករណ៍ឆ្នាំ ១៨៣៨ និង ១៨៤០
របស់ Josiah Litch ហើយបានសម្គាល់ការក្រោកឡើង និងការទទួលអំណាចនៃចលនា
Millerite។ បុរេគុតិសាស្ត្រនោះ នៅដើមកំណើតនៃ Adventism

សម្បត្តិការកុរោកឡើងនិមួយសន្តិសុខសិបបួនពាន់នាក់ ជាទង់សញ្ញាមួយ
មុនចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ ដូចនេះ រយៈពេលបីរយក្នុងសិបឆ្នាំរបស់អសេគោល
និងរយៈពេលមួយចំណុចបុរាណ (១.៥) នៃការឡើងពីទុក្ខរុយរូសាឡិម
សម្បត្តិចុងបញ្ចប់នៃខែសីហាដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ ១២៩៩។

វានឹងមានតម្លៃខ្ពស់ពីការណែនាំពីអត្ថបទដកស្រង់ពី Testimonies ភាគទីបុរាណ ជាមុន
មុនអត្ថបទបន្តទៀត។